

Temat: CZY WARTO CZYTAĆ PISMO ŚWIĘTE?

a) Cel dydaktyczny: Zaznajomić uczestników spotkania z księgą Pisma Świętego.

b) Cel wychowawczy: Zachęcić do regularnego czytania Biblii.

Pomoce: Pismo Święte, fragmenty Słowa Bożego na niewielkich karteczkach, kilka cytatów znanych ludzi, kopta, kartka i długopis dla każdego z uczestników

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, zapalenia świecy i poniższej modlitwy:

 Duchu Święty, który oświecasz moje serce i mój umysł, dodaj mi ochoty i zdolności, aby nauka zawarta w Twoim Słowie była dla mnie pożyteczna w życiu doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

2. Treść właściwa

I. Widzieć

 Animator przynosi na spotkanie kilka wcześniej przygotowanych cytatów. Mogą być to słowa znanych ludzi i artystów oraz fragmenty Pisma Świętego wypisane na dużych kartkach A4.

Waszym zadaniem będzie wskazanie autora danych słów i wyjaśnienie ich przekazu. Wspólnie rozpatrzymy czy cytat jest zgodny z prawdą i czy powinniśmy z niego czerpać.

Na przykład:

- „Jesteśmy nieśtałymi, głupimi istotami ze słabą pamięcią i ogromnym darem do samozniszczenia.”

(~Suzanne Collins „Kosogłos” - autorka twierdzi, że człowiek jest bezwartościowy- fałsz)

- „Synu, w sposób łagodny prowadź swe sprawy, a każdy, kto jest prawy, będzie cię miłował”

(~Mądrość Syracha - autor przekonuje o pozytywnych skutkach czynienia dobrych uczynków- prawda)

- „Prawdziwy człowiek nie osiągnie nigdy wielkości, postępując według reguł szkolnych.”

(~Ralph Wardo Emerson- namawia nas do odejścia od zasad, dzięki którym mamy uczyć się gorliwości- fałsz)

- „Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość.”

(~List do Koryntian- św. Paweł zapewnia o sile jaką niesie za sobą miłość- prawda)

 Powszechnie wiadomo, że każdego dnia dociera do nas około 100 tys. słów. Jesteśmy niemal bombardowani przez natłok informacji, więc nasuwa się pytanie: Jak w tym zgiełku rozpoznać Boże wołanie? Jedno jest pewne, Bóg przemawia do Ciebie w ciszy. On zaprasza Cię na osobiste spotkanie, bo bardzo chce uczestniczyć w Twoim życiu. Niekiedy posługuje się ludźmi, którzy już doświadczyli Jego obecności i swoim świadectwem głoszą Dobrą Nowinę. Zastanówmy się zatem w jakim sposób Pan Bóg pragnie dziś nasycić Cię swoim Słowem.

II. Osądzić

Chciałbym teraz wspólnie rozważyć kilka fragmentów Pisma Świętego, które daje nam praktyczne wskazówki, jak mamy postępować, aby żyć w miłości i osiągnąć szczęście już tu na ziemi.

Prz 6, 6-11

Idź do mrówki, leniwco, przypatrz się jej postępowaniu, abyś zmadrał. Nie ma ona wodza ani nadzorcy, ani władcy, a jednak w lecie przygotowuje swój pokarm, w żniwa zgromadza swoją żywność. Leniwco! Jak długo będziesz leżał, kiedy podniesiesz się ze snu? Jeszcze trochę pospać, trochę podrzemać, jeszcze trochę założyć ręce, aby odpocząć. Tak zaskoczy cię ubóstwo jak zbójca i niedostatek, jak mąż zbrojny.

-Co autor podaje za przykład pracowitości? (Autor wspomina o mrówce, która przygotowuje zapasy na żniwach)

-Dlaczego mam brać przykład akurat z mrówki? (Dzięki silnej woli, nic jej nie zaskoczy, będzie przygotowana na niedostatek)

-W jaki sposób przykład mrówki odwołuje się do mnie? (Tak jak mrówka, powinienem być gotowy na niespodziewane przyjście Pana)

Łk 14, 7-11

Potem opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: «Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by czasem ktoś znakomitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: "Ustąp temu miejsca!"; i musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. Wtedy przyjdzie gospodarz i powie ci: "Przyjacielu, przesiądź się wyżej!"; i spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

-Dlaczego Jezus każe unikać się wśród biesiadników? (Ponieważ pragnie, by człowiek został doceniony)

-Dlaczego mam unikać się pośród ludzi? (To uchroni mnie przed daremnym wstydem)

Syr 5, 9-15

Nie przewiewaj zboża przy każdym wietrze ani nie chodź po każdej ścieżce - takim jest bowiem grzesznik dwujęzyczny. Twardo stój przy swym przekonaniu i jedno miej tylko słowo! Bądź skory do słuchania, a odpowiadaj po namyśle! Jeśli znasz się na rzeczy, odpowiedz bliźniemu, a jeśli nie, rękę twą połóż na ustach! W mowie jest chwała i hańba człowieka, a język może sprowadzić jego upadek. Bacz, abyś nie był nazwany oszczercą i nie czyn swym językiem zasadzek. Bo złodziej doznaje hańby, a dwujęzyczny najgorszego napiętnowania. Nie uchybiaj ani w wielkich, ani w małych rzeczach, i nie stawaj się wrogiem zamiast być przyjacielem; jak bowiem złe imię odziedziczy hańbę i naganę, tak również grzesznik dwujęzyczny.

-Do czego autor zachęca nas w odczytanym fragmencie? (Zachęca do rozwagi w mowie i gestach)

-Dlaczego ta przestroga nie straciła na aktualności? (Ponieważ żyjemy w społeczeństwie a kulturalne zachowanie sprzyja budowaniu relacji)

-W jakich sytuacjach ukazany fragment może być dla nas pomocą? (Np. przy udzielaniu rad czy wystęпах publicznych, ale przede wszystkim w codziennych relacjach z przyjaciółmi)

Mt 13, 1-8

Owego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: «Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, niektóre [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha!».

-Czym uosobieniem jest ukazany w tej przypowieści Siewca a czym jest Jego ziarno? (Siewca to hojny Bóg, który siewie w nasze serca Swoje Słowo)

-Co dzieje się ze słowem, które pada na drogę? (Jest niezrozumiałe, nie wnika do serca, nie wpływa na życie)

-Co dzieje się ze słowem, które pada na drogę? (Przyjęte jest z radością, lecz serce jest pozbawione fundamentów, gdy przychodzą trudności zaraz się załamuje)

-Co dzieje się ze słowem, które pada na glebę ciernistą? (Jest wysłuchane, lecz ciągle zagłuszane, mimo że serce pełne lęku, brak chęci na przemianę)

-Co dzieje się wreszcie ze słowem, które pada na ziemię żyzną? (Jest wysłuchane i zrozumiane, nabiera codziennego blasku)

Rozważając ostatni fragment możemy zapytać, po co tyle trudu na marne? Pan Bóg nie mierzy ludzką miarą. Nie decyduje o tym, który teren jest dobry pod zasiew, a który nie daje nadziei na plon. Bóg podejmuje ryzyko "działań nieskutecznych". Siewca jest wolny. Nie jest uwarunkowany przymusem wzrostu ani owocami. Gdy pozwolimy Bogu działać, dokona w nas cudu przemiany serca. Ale gdy się zamknijemy, uszanuje naszą wolność. Skuteczność Bożego słowa zależy w pewnej mierze od gleby naszego serca. Jaką "glebą" jestem? Czy słowo Boże przemienia moje serce? Czy nie napotyka oporu albo czy nie ograniczam jego działania? Co jest dla mnie "cierniem" ważniejszym od Boga i Jego słowa?

Miejsce na osobiste świadectwo animatora o wartości i skuteczności Słowa Bożego w jego życiu.

Animator może też zaczerpnąć ze świadectwa życia Dobromira Makowskiego, w przeszłości złodzieja, narkomana, chłopca z patologicznej rodziny. Dziś, zaś założyciela fundacji wspierającej młodych uzależnionych, ojca trójki dzieci i co najważniejsze, żywego świadka Zmartwychwstałego Jezusa. Dobromir pragnie dzielić się swoim doświadczeniem tego, jak Bóg przychodząc ze Swoim Słowem odmienił jego dotychczasowe życie.

III. Działać

Animator rozdaje czyste kartki i koperty a następnie tłumaczy:

Teraz spróbuj w kilku zdaniach opowiedzieć Bogu o swojej sytuacji, napisz z czym sobie nie radzisz, czego nie potrafisz zaakceptować. Nie bój się zadać Bogu pytań, możliwe, że masz ich wiele. Wyzbądź się ciągłych niepewności, daj Bogu szansę na ingerencję w nieustanne troski. Nawiąż z Nim kontakt! Choć tego nie dostrzegasz, On czuwa przy Twoim sercu, pragnie wspólnej relacji. Tęskni za Tobą, chce, abyś podzielił się z Nim tym, co nie daje Ci spokoju. Daj możliwość i odrobinę czasu na odpowiedź. Szukaj jej przede wszystkim w Biblii, znajdziesz tam słowa prawdy, które mają moc przemienić Twoje życie, jeśli tylko na to pozwolisz. Z całą pewnością mogę Ci zagwarantować, że Bóg wkrótce się do Ciebie odezwie, tylko bądź czujny. Przygotuj odpowiednią przestań, pozwól Mu w końcu dostrzegać Jego starania.

(Animator czeka kilka minut, uczestnicy wkładają gotowe listy do kopert, a te zabierają ze sobą i zachowują w oczekiwaniu na odpowiedź. Następnie losują przygotowane wcześniej przez animatora fragmenty Słowa Bożego i rozważają przez moment.)

3. Hasło spotkania

„Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa.”

4. Piosenka spotkania

Mów do mnie Panie

5. Zadanie apostoelskie

Podobnie jak na spotkaniu, przeczytać fragment Pisma Świętego i przez kilka minut rozważać.

6. Modlitwa na zakończenie

Duchu Święty, dziękujemy Ci, że otworzyłeś serca młodych ludzi na swoje Słowo. Spraw, aby żyli nim i karmili się każdym Twoim tchnieniem, krocząc w prawdzie i wolności. Przez Chrystusa, Pana naszego, Amen.

